

ЧЕТВЕРО МИШЕЙ
У ЛІСІ ДЖУНГЛА
НЕРА

Розділ 19

День 4-й. ЧЕТВЕР

Після звичного підйому на світанку (традиційно з **Вігром холодної води**), Арсенія заявила:

— Сьогодні ви навчитеся орієнтуватися на місцевості!

Вона видала кожному з нас невеличку мапу лісу Джунгла Нера та компас.

— Кожен із вас має дістатися **Бази 2** поодиноці — я наголошую, поодиноці — до настання ночі.

Я здригнувся:

Я БОЮСЯ ЛИШАТИСЯ В ЛІСІ НА САМОТІ!

Не стану детально змальовувати, що відчуває полохлива миша, як-от я, опинившись сам на сам з небезпеками тропічного лісу. Мене

підкидало на кожен шерех чи тріск гілки. Певної миті щось **ВОЛОГЕ, М'ЯКЕ** й **ВОЛОХАТЕ** торкнулося моєї шиї. Я підскочив з розпачливим зойком:

— Пустіть!

Тоді зітхнув полегшено — то просто велика ліана звисала з дерева.

Я набрався мужности й подивився на мапу. Став розмірковувати вголос, щоб підбадьорити себе:

— Що ж, **кхгм**... це дуже просто... не складніше, ніж знайти сир у холодильнику!.. Ну ж бо... Треба просто придивитися до компаса... знайти орієнтир на місцевості... **Отже**, почнімо спочатку: я перебуваю тут... Чи тут?.. А мені треба рухатися туди... Чи туди? Ох, я вже не пам'ятаю...

Треба просто придивитися до компаса

— ...Проходячи там чи отам, на свій розсуд...
На який розсуд? Як я маю обирати? Що я мав
на увазі?

Десь за пів години я, плачучи, зізнався собі:

— Заради святої моцарели! **Я ЗАБЛУКАВ!**

Я блукав лісом не одну годину. Час від часу
зупинявся, щоб поплакати.

— Ох, навіщо я тоді підписав?

Потім мене почала розбирати лють:

— Якщо тільки виберуся звідси... якщо повер-
нуся живим... я своїм родичам влаштую таке!..

Раптом я почув шарудіння в листі. На смерть
переляканий, я сховався. А що, як це крокодил?
Або гірше того — дикий кіт? Я вхопив чималий
дрючок і приготувався дати нападникові по
кумполу. «Я свою шкуру дорого продам!»

І тут побачив, як заворушився поряд кущ.

— Ось тобі, кровожерний котиську! — гарк-
нув я, б'ючи його з усієї, яку мав, сили.

Раптом я почув шарудіння в листі...

Я почув стогін:

— **Уй-й-й!**

То був БіСі!

— Вибач, Балаклаво! Я думав, ти дикий кіт!

А він, знай, стогне.

Попри вчасно накладений компрес з мокрого
листя, на лобі йому набігла чимала гуля.

Мені, як на те, стало спокійніше на серці,
що зустрів Балаклаву, який напевно ж знає, як
дістатися **Бази 2**! Гм, так, Арсенія наказала
нам дістатися туди кожному самотужки, але ж
ми зустрілися випадково!

— **Хух**, ходімо вже! — зітхнув він.

Із виглядом знавця він позирав на компас, тоді на мапу, а тоді поважним тоном казав, у який бік нам слід іти.

— Хух, бачиш, як це просто? Нам треба рухатися на північний схід, отже, це правильний напрямок, хух! Компас не може помилятися!

Заспокоєний його впевненістю, я поспішав підтримати БіСі:

— Авжеж, безперечно північний схід там! Безперечно це так...

І ми впевнено йшли на північний схід. Ми так ходили **П'ЯТЬ ГОДИН.**

Потім я нерішуче запитав:

— Слухай, БіСі, ти впевнений, що це правильний напрямок?

Він буркнув:

— *Хух*, звісно, правильний! Я... майже впевнений, хух!

Ще за дві години я знову запитав:

— Е-е-е... БіСі, ти справді впевнений у напрямку?

Він прохрипів роздратовано:

— *Хух*, компас не може помилятися! Якщо компас так показує, значить, так воно є, *хух*!

Ще за годину сонце почало сідати.

БіСі зупинився і пробубонів:

— *Хух-хух-хух*, я маю тобі щось сказати, — він раптом розридався: — Компас не може помилятися, але я можу. Я заблукав!

Я намагався його розрадити:

— Не журися! Ми ж із тобою в компанії заблукали!

Тіні дерев витяглися, швидко вечоріло.

Мені спало на думку вилізти на дерево.

— Вилізьмо на оту секвою! Можливо, згорим
ми зможемо побачити **Базу 2!**

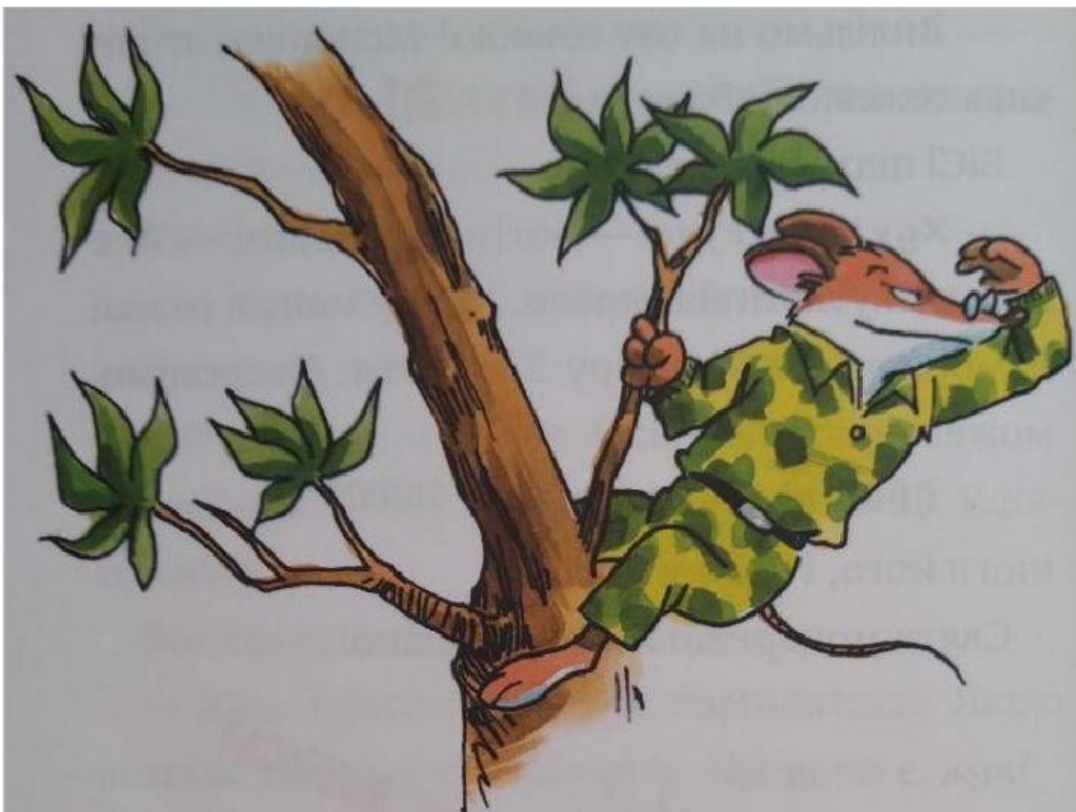
БіСі підхопив ідею:

— *Хух!* Блискуче! — потім насупився: — Але
я не можу лізти на дерево. *Хух*, у мене в голові
паморочиться від удару. Тільки ти, Джеронімо,
можеш врятувати нас!

— **СПОКІЙ! Я ЗАРАЗ УСЕ ЗРОБЛЮ!** — запев-
нив я його, і подерся вгору.

Свята моцарела! Як же страшно!

Але я згадав пораду Креп Сюзет і не дивився
вниз.

Я ВИДИРАВСЯ ДЕДАЛІ ВИЩЕ.

Нарешті я досяг верхівки. У темряві побачив
вогні **Бази 2** і гукнув до БіСі:

— Я бачу наших! Вони отам!

Невдовзі ми прибули на **Базу 2**, і я зітхнув
полегшено!

Як визначити сторони світу за компасом?

північ південь захід схід

